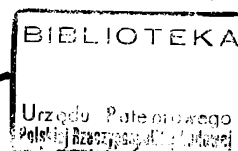

5 listopada 1931 r.

EOI C 11/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14419.

Kl. 19 ~~cz~~

Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn” Sp. Akc. 19C 11/00
(Sosnowiec, Polska).

Kostka sztuczna do budowy jezdni i sposób jej wyrobu.

Zgłoszono 19 listopada 1929 r.

Udzielono 7 września 1931 r.

Do układania jezdni gładkich, wytrzymałych na ścieranie się stosuje się kostkę ze skał twardych, jako to: granitu, bazaltu i t. d. Kostka taka, aczkolwiek odpowiada wszelkim nowoczesnym wymaganiom, jest jednak bardzo kosztowna. Wynalazek niniejszy ma na celu wytworzyć kostkę sztuczną o takiej samej wytrzymałości jak kostka naturalna, lecz znacznie od niej tańszą. Kostka ta, w myśl wynalazku, składa się z dwóch stanowiących ze sobą jedną całość warstw, z których górna jest utworzona z większych lub mniejszych odłamków skał, możliwie blisko przylegających do siebie i spojonych zaprawą cementową, dolna zaś z betonu lub zaprawy cementowej.

Na rysunku jest przedstawiona w wi-

doku perspektywicznym, kostka według niniejszego wynalazku.

Kostka składa się z warstwy górnej *a*, utworzonej z możliwie blisko przylegających do siebie odłamków *e* skały twardej, których gładkie powierzchnie tworzą powierzchnię jezdnią kostki; przestrzenie wolne *e* między temi odłamkami są zalane zaprawą cementową. Dolna warstwa *b* kostki jest utworzona z betonu lub zaprawy cementowej i tworzy jedną całość z warstwą górną *a*.

W celu dokładniejszego spojenia kostek, przy układaniu ich na jezdni, boki kostki sztucznej korzystnie jest zaopatrzyć we wnęki *f*, które po ułożeniu kostki wypełnia się zaprawą cementową. W tym też celu kostkę po wyjęciu z formy jeszcze w

stanie niestwardniałym, pociąga się szczotką drucianą w kierunku poziomym, aby nadać powierzchni bocznej kostki pewną chropowatość.

Kostka może mieć kształt prostokątnego graniastoslupa, korzystnie jest jednak nadać jej kształt ściętego ostrosłupa prostokątnego, którego podstawa jest powierzchnią jezdnią kostki.

Kostki te wyrabia się w sposób następujący. Na dno formy układa się powierzchniami gładkimi, możliwie blisko siebie odłamki *e* skał twardych, poczem wolne przestrzenie *c* zalewa się rzadką zaprawą cementową, następnie już w sposób zwykły wytwarza się z betonu lub zaprawy cementowej dolną warstwę *b* kostki. Poczem kostkę wyjmuje się z formy przed całkowitem związaniem obydwóch tych warstw i pociąga w kierunku poziomym szczotką drucianą, wskutek czego powierzchnie boczne stają się chropowate. Opisaną powyżej kostkę można układać jak kostkę naturalną wprost na podłożu naturalnem lub na podłożu piaskowem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kostka sztuczna do budowy jezdni, znamienna tem, że składa się z dwóch stanowiących jedną całość warstw (*a*, *b*), z których warstwa górna (*a*) jest utworzona z możliwie blisko przylegających do siebie odłamków (*e*) twardych kamieni, spojonych zaprawą cementową, warstwa zaś dolna (*b*) z betonu lub zaprawy cementowej.

2. Sposób wyrobu kostki według zastrz. 1, znamienny tem, że odłamki (*e*) skał twardych układa się w formie powierzchniami gładkimi możliwie blisko siebie i przestrzenie wolne (*e*) między nimi zalewa się rzadkim cementem, poczem układa się warstwę dolną (*b*) z betonu, lub zaprawy betonowej.

Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn” Sp. Akc.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

